

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی – سعید افغانی»

۳۰ اپریل ۲۰۲۰

ملاقات رسول الله صلی الله علیه وسلم با «عتبه پسر ربیعہ»

در کتاب معروف «زندگانی پیغمبر اسلام» که تألیف استاد ابوالحسن ندوی بوده و توسط محمد بهاء الدین حسینی در (عرب) ۱۳۹۴ شمسی، ۱۴۳۶ هجری، به زبان دری / فارسی ترجمه گردیده به داستان مشهور، مفید و آموزنده ملاقاتی که در بین «عتبه پسر ربیعہ» یکی از سران مشرکین مکه و پیامبر اسلام محمد صلی الله علیه وسلم انجام یافته است چنین اشاره به عمل آورده است:

وقتی قریش دیدند: که یاران حضرت محمد صلی الله علیه وسلم رو به ازدیاد می‌روند، «عتبه پسر ربیعہ» از قریش اجازه گرفت، که نزد رسول الله برود و با او به سخن بنشیند و اموری را به او عرضه کند، شاید بعضی از آن را بپذیرد و به او تحمیل کند، تا دیگر از ایشان دست بردارد. قریش به او اجازه دادند و او را به نمایندگی از طرف خود پیش پیامبر صلی الله علیه وسلم فرستادند.

عتبه پیش رسول الله صلی الله علیه وسلم رفت و نشست و گفت: ای برادرزاده! برآستی شما از ما جدا نیستی و خودت هم می‌دانی و برای قومت امر مهمی آورده‌ای، که جماعت را متفرق کرده و رؤیاهای‌شان را سفیهانه دانسته و از خدایان و دین‌شان عیب و ایراد گرفته و نسبت به پدران گذشته تکفیر روا داشته‌ای. پس از من بشنو، که مطالبی را به تو عرضه می‌کنم، و در آن بنگر شاید بعضی را قبول کنی.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «بگو ای ابا ولید! گوش می‌دهم».

عتبه گفت: «ای برادرزاده! اگر می‌خواهی به وسیله آن چیزی که آورده‌ای مالی جمع کنی و به دست آوری، ما از مال و ثروت خود برایت جمع می‌کنیم تا از همه ما ثروتمندتر باشی. و اگر شرف و بزرگی را می‌خواهی شما را رئیس و بزرگ خود می‌کنیم تا جایی که هیچ کاری را بدون شما انجام ندهیم. و اگر ملک و حکومت را می‌خواهی بر همه ما حکومت کن. و اگر آن چیزی که نزد شما آمده و آن را دیده‌ای جن است، و قادر نیستی که از خود دفعش کنی، برایت طبیبانی می‌آوریم و در این راه مال زیاد خرج می‌کنیم، تا شما را از آن برهانند».

پس از این که عتبه سخنانش پایان یافت، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: آیا سخنت تمام شد؟ ای ابا ولید!

گفت: بلی! حضرت محمد صلی الله علیه وسلم فرمود: شما هم از من بشنو، گفت: بگو.

حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم از اول سوره (فصلت) سجده تا سر سجده آخر آیت ۳۸ را قرائت فرمود. وقتی آیات را شنید، سراپا گوش شد و هردو دستش را در پشت گرفت، تا بیشتر به آیات اعتماد کند؛ و کاملاً ساکت بود و گوش می‌داد. وقتی که حضرت محمد صلی الله علیه وسلم به سجده رسید، سجده کرد. سپس گفت:

«ای ابا ولید! آیا توجه کردی و گوش دادی، آنچه را که شنیدی؟ پس این تو و این هم آیات قرآن».

عتبه برخاست و پیش یارانش رفت. بعضی از ایشان به الله سوگند یاد کردند که عتبه غیر از آن چیزی که خواست، آورده است. وقتی با ایشان نشست، گفتند: چه داری، ای ابا ولید؟! گفت: سوگند به خدا، چیزی که من شنیده‌ام تا حال نظیرش را ابداً نشنیده‌ایم. سوگند به خدا، نه شعر است، نه سحر است و نه کاهنی. ای طایفه قریش! از من پیروی کنید و بشنوید و بیائید او را با آنچه که همراه دارد آزاد بگذارید و بر عزم و اراده‌اش ره‌پوش کنید.

گفتند: قسم به الله، با زبان، شما را مسحور کرده است ای ابا ولید! عتبه گفت: این رأی و نظر من است. شما هر طور صلاح می‌دانید، عمل کنید.

پایان

تتبع و نگارش :

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی - سعید افغانی»

مدیر مطالعات ستراتیژیک افغان و مسوول مرکز کلتوری دحق لاره-جرمنی